

AMINOPHYLLINE

موارد مصرف: آمینوفیلین برای درمان انسداد برگشت پذیر راههای تنفسی و آسم حاد و به عنوان محرک تنفسی در آپنه نوزادان مصرف می شود.

مکانیسم اثر: آمینوفیلین در بدن تئوفیلین آزاد می کند. جذب آن بعد از تزریق عضلانی آهسته می باشد و ممکن است در محل تزریق رسوب نماید. متابولیسم دارو کبدی است و از طریق کلیه ها از بدن دفع می شود.

هشدارها: در صورت وجود خیز حاد ریوی، ناتوانی احتقانی قلب، تب پایدار، بیماریهای کبدی، پرکاری غده تیروئید، سپسیس و اختلالات صرعی باید با احتیاط تجویز شود.

عوارض جانبی: تاکیکاردی، طپش قلب، تهوع، اختلالات دستگاه گوارش، سردرد، فراموشی، آریتمی و تشنجات بویژه در موارد تزریق سریع داخل وریدی ممکن است مشاهده شود. بعلاوه اتیلین دی آمین موجود در آمینوفیلین ممکن است باعث کهیر، تب یونجه، بثورات جلدی یا التهاب پوست شود.

تداخل های دارویی: تجویز همزمان سایمتیدین، سیپروفلوکساسین، اریترومايسين، پروپرانولول و تیابندازول با تئوفیلین احتمالاً باعث افزایش غلظت آن می شود. تجویز همزمان فنی توئین و ریفامپیسین با تئوفیلین و کشیدن سیگار یا تنباکو احتمالاً باعث کاهش غلظت آن بواسطه تحریک متابولیسم می شود. تجویز همزمان مسددهای گیرنده بتا آدرنرژیک ممکن است اثرات گشادکنندگی نایژه ای دارو را مهار کند. مصرف همزمان با کتامین ممکن است آستانه حملات صرع را کاهش دهد.

نکات قابل توصیه: ۱ - آمینوفیلین نباید در یک سرنگ با سایر داروها مخلوط شود.

۲ - تزریق داخل عضلانی دارو بسیار محرک است. آمینوفیلین را باید خیلی آهسته داخل ورید (حداقل طی ۲۰ دقیقه) تزریق نمود.

مقدار مصرف:

بزرگسالان: به عنوان گشادکننده برونش 700 mcg/kg در هر ساعت در افراد سیگاری و مقدار ۴۰۰

mcg/kg در هر ساعت برای افراد غیر سیگاری انفوزیون می شود. برای بیماران مسن یا مبتلایان به نارسایی قلبی یا کبدی، 200 mcg/kg انفوزیون می شود.

کودکان: در نوزادان نارس و کوچکتر از ۲۴ روز ۱ mg/kg هر ۱۲ ساعت انفوزیون می گردد. در نوزادان نارس و

بزرگتر از ۲۴ روز 1/5 mg/kg هر ۱۲ ساعت و برای نوزادان طبیعی تا سن ۵۲ هفتگی روزانه 5 mg/kg +

(سن بر حسب هفته) [0/2]x انفوزیون می شود. برای نوزادان طبیعی تا سن ۲۶ هفتگی مقدار مصرف تام دارو

درسه مقدار منقسم روزانه (هر ۸ ساعت)، و برای نوزادان طبیعی باسن ۵۲-۲۶ هفتگی مقدار مصرف تام دارو در چهار مقدار منقسم روزانه (هر ۶ ساعت) تجویز می‌گردد.

در کودکان ۹-۱ سال 800 mcg/kg در هر ساعت و در کودکان ۱۶-۹ سال 700 mcg/kg در هر ساعت، انفوزیون وریدی می‌شود.

در صورت تجویز طولانی مدت، سنجش غلظت سرمی تئوفیلین و ارزیابی پاسخ بیمار به آن برای دستیابی به غلظت مناسب درمانی و به حداقل رسانیدن خطر سمیت توصیه می‌شود.

اشکال دارویی:

Injection: 250 mg/10ml

ANTI-HISTAMINE DECONGESTANT

موارد مصرف: این دارو برای بهبود موقت احتقان بینی و سینوس‌ها، عطسه و آبریزش از بینی ناشی از سرماخوردگی و رینیت آلرژیک مصرف می‌شود.

مکانیسم اثر: کلرفنیرامین با اثر بر روی گیرنده‌های $H1$ اثرات هیستامین را مهار می‌کند. اثرات ضد موسکارینی این دارو تا حدی سبب خشک شدن مخاط بینی می‌شود. فنیل‌افرین بر روی گیرنده‌های آلفا ۱-آدرنرژیک مجاری تنفسی اثر کرده و با ایجاد تنگی عروق موجب رفع احتقان می‌شود. فنیل پروپانولامین اثر تحریکی بر روی CNS دارد.

فارماکوکینتیک: کلرفنیرامین و فنیل پروپانولامین از مجرای گوارشی به خوبی جذب می‌شوند. اما جذب فنیل‌افرین زیاد نیست. متابولیسم دارو در مجرای گوارشی و کبد صورت می‌گیرد. دفع آن از کلیوی است.

هشدارها: ۱ - در خردسالان عوارض جانبی این دارو به خصوص اثر آنتی‌موسکارینی بیشتر دیده می‌شود. در سالخورده‌گان احتمال بروز واکنش‌های متناقض مثل تهییج‌پذیری نیز وجود دارد.

۲ - در سالخورده‌گان احتمال بروز خشکی دهان، عفونت‌های کاندیدیاز دهانی و همچنین احتمال اسپاسم، توهم و تشنج وجود دارد.

عوارض جانبی: عوارض شایع آن شامل غلیظ شدن ترشحات نایژه و بروز سرفه‌های خشک می‌باشد. احتمال بروز تاری دید، اغتشاش شعور، دفع دشوار یادر دناک ادرار، سرگیجه و خشکی دهان وجود دارد.

تداخل‌های دارویی: احتمال بروز تداخل با گلیکوزیدهای قلبی (دیژیتال) وجود دارد که منجر به آریتمی قلبی می‌گردد. مسدودکننده‌های گیرنده‌های بتا می‌توانند باعث افزایش فشارخون ناشی از این دارو گردند. مصرف همزمان این دارو با رزپین اثر این دارو را کاهش می‌دهد. مصرف همزمان داروهای مهارکننده مونوآمین‌اکسیداز (MAO) با این دارو می‌تواند باعث تشدید اثر موسکارینی و تضعف CNS داروهای ضدهیستامین شده و با افزایش اثر فنیل پروپانولامین باعث طولانی شدن و تشدید تحریک قلبی گردد.

نکات قابل توصیه:

- ۱ - احتمال بروز خواب‌آلودگی یا سرگیجه وجود دارد.
 - ۲ - برای کاهش عوارض گوارشی، با غذا، آب و یا شیر مصرف شود.
 - ۳ - این دارو ممکن است علائم مسمومیت گوشه‌ناشی از سالیسیلات‌ها را بپوشاند.
 - ۴ - استفاده طولانی مدت از این دارو می‌تواند منجر به وابستگی گردد.
- مقدار مصرف: در بزرگسالان سه تا چهار قرص در روز و در کودکان ۱۲-۶ سال حداکثر ۳ - ۲ قرص در روز مصرف می‌شود.

اشکال دارویی:

Tablet: Chlorpheniramine Maleate 2.5mg + Phenylephrine HCl 5 mg
+Phenylpropanolamine HCl 20 mg

BECLOMETHASONE DIPROPIONATE

موارد مصرف: بکلومتازون به‌عنوان درمان نگهدارنده در بیماران مبتلا به آسم نایژه‌ای مزمن بکار می‌رود.

مکانیسم اثر: بکلومتازون به خاطر مهار ترشح فاکتورهای رشد و سایتوکاین‌ها از لنفوسیت‌ها، ائوزینوفیل‌ها، ماکروفاژها، فیبروبلاست‌ها و ماست سل‌ها اثر ضدالتهابی قوی دارد. همچنین با کاهش ترشح موکوس در مجاری تنفسی مقدار وویسکوزیته خلط را کاهش می‌دهد.

فارماکوکینتیک: بکلومتازون سریع‌آزریه‌ها و مجرای گوارش جذب می‌شود. حدود ۲۵-۱۰ درصد داروی مصرفی به‌ریه‌ها می‌رسد و بقیه در دهان و گلورسوب کرده یا بلعیده می‌شود. متابولیسم دارو عمدتاً سریع و از

طریق کبد می باشد ولی بخشی نیز در کلیه، ریه، یاسایر بافتها متابولیزه می شود. دفع آن از طریق مدفوع یا کلیه ها صورت می گیرد.

موارد منع مصرف: در آسم حاد یا مداوم (به دلیل نیاز به درمانهای خاص) نباید مصرف شود.

عوارض جانبی: در صورت استفاده از مقادیر زیاد (روزانه بیش از ۵/۱ میلی گرم) امکان مهار غده فوق کلیوی وجود دارد. ایجاد کاندیدیاز دهانی، تحلیل استخوان، ائوزینوفیلی ریوی و ازدیاد حساسیت تاخیری نیز در مورد این دارو گزارش شده است.

نکات قابل توصیه: ۱ - نحوه صحیح مصرف آئروسول های استنشاقی باید به بیمار آموزش داده شود.

۲ - جهت جلوگیری از خشن شدن صدا، التهاب گلو و ایجاد کاندیدیاز، بعد

از هر بار مصرف، دهان باید با آب شسته شود.

مقدار مصرف:

بزرگسالان: مقدار مصرف معمول ۸۴-۱۰۰ میکروگرم (۲ پاف اسپری) ۳ تا ۴ بار در روز و یا ۱۶۸-۲۰۰ میکروگرم

(۴ پاف اسپری) ۲ بار در روز می باشد. در آسم های شدید ۸۰۰-۵۰۴ میکروگرم (حدود ۱۲ تا ۱۶ پاف اسپری) در روز تجویز می شود و براساس پاسخ بیمار، مقدار مصرف، بتدریج کاهش داده می شود.

کودکان: در کودکان زیر ۶ سال میزان مصرف دارو دقیق تعیین نشده است. در کودکان ۱۲-۶ سال ۴۲-۱۰۰ میکروگرم دارو (۱ تا ۲ پاف اسپری) ۳ تا ۴ بار در روز استفاده شده و یا ۱۶۸-۲۰۰ میکروگرم (۴ پاف اسپری) ۲ بار در روز استفاده می شود. در کودکان، استفاده روزانه بیش از ۱۰ پاف اسپری (۵۰۰ میکروگرم) توصیه نمی شود.

اشکال دارویی:

:Nasal / Oral Inhaler

mg / container ۱۰

BROMHEXINE HCl

موارد مصرف: برم‌هگزین به‌عنوان خلط‌آور و رقیق‌کننده ترشحات موکوسی در مواردی مانند التهاب نایژه، آسم، برونشیکتازی و التهاب سینوس‌ها همراه با تجمع ترشحات موکوسی غلیظ و چسبنده در مجاری تنفسی مصرف می‌شود.

مکانیسم اثر: این دارو با تحریک غده مخاطی نایژه و تغییر ترکیبات گلیکوپروتئینی موجود در ترشحات، موجب کاهش چسبندگی و رقیق شدن ترشحات و خروج آنها می‌گردد.

فارماکوکینتیک: این دارو به خوبی از دستگاه گوارش جذب و پس از یک ساعت، به حداکثر غلظت پلاسمایی می‌رسد. دارو پس از متابولیزه شدن، عمدتاً از راه ادرار

و به مقدار اندک از طریق مدفوع دفع می‌گردد.

هشدارها: در مبتلایان به زخم‌های گوارشی، با احتیاط مصرف شود.

عوارض جانبی: اختلالات گوارشی از عوارض جانبی دارو هستند.

نکات قابل توصیه: ۱ - برای جلوگیری از عوارض گوارشی، دارو پس از غذا مصرف شود.

۲ - بهتر است الگزیر دارو، ابتدا با آب رقیق شده و سپس مصرف شود.

۳ - مصرف شکل تزریقی دارو در کودکان کمتر از ۱۲ سال، توصیه نمی‌شود.

مقدار مصرف

خوراکی:

بزرگسالان: مقدار ۲۰-۱۰ میلی‌لیتر الگزیر یا ۲-۱ قرص، ۳-۴ بار در روز، مصرف می‌شود.

کودکان: در کودکان کمتر از ۵ سال، ۴ میلی‌گرم قرص یا ۵ میلی‌لیتر الگزیر، ۲ بار در روز و در کودکان ۱۰-۵ سال، همین مقدار ۴ بار در روز مصرف می‌شود.

تزریقی:

بزرگسالان و کودکان بیش از ۱۲ سال: روزانه به مقدار ۲۴-۸ میلی‌گرم به صورت تزریق آهسته داخل وریدی و یا تزریق عمیق داخل عضلانی مصرف می‌شود. همچنین می‌توان مقدار ۲۰-۴ میلی‌گرم دارو را به ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی‌لیتر محلول دکستروز ۵ درصد اضافه کرد یا مقدار ۴۰-۴ میلی‌گرم آن را به ۵۰۰ - ۲۵۰ میلی‌لیتر محلول ۹/۰ درصد کلرورسدیم افزوده و آن را انفوزیون آهسته نمود.

اشكال دارویی:

Elixir: 4 mg/5ml

Injection: 4mg/2ml

Tablet: 8 mg